№ 9. Piątek 12. Stycznia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień ustawy finansowej z 30. grudnia 1865 (Dz. u. p. Nr. 149) Art. IV. l. 1, lit. *d* i *g* celem sporządzenia i podania fasyi względem dochodów i oznajmień względem stale pobieranych pensyi, tudzież dla wymiaru i poboru podatku dochodowego za rok 1866, podają się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia:

1. Fasye i oznajmienia dla wymiaru podatku dochodowego za rok 1866 mają być sporządzone w dotychczasowej formie przepisanej instrukcyą z 11. stycznia 1850 i podane do końca stycznia 1865.

2. Fasyom dochodu I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, pochodzącego *nie* z pensyi stale pobieranych mają do obliczenia czystego przeciętnego dochodu służyć za podstawę dochody i wydatki lat poprzednich, a mianowicie dawnych lat administracyjnych (wojskowych) 1863 i 1864, tudzież roku słonecznego 1865.

3. Rozporządzenia §§. 21 i 22 najwyższego patentu z 29. października 1849 będą zastosowane do kwot wypływających z stale pobieranych pensyi II. klasy w roku, który zaczyna się 1. stycznia 1866, a kończy się dn. 31. grudnia.

4. Procenta i renty III. klasy, które podlegają fasyonowaniu ze strony osób uprawnionych do ich pobierania: mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z d. 31. grudnia 1865.

5. Wymierzony podatek dochodowy wraz z 40% dodatkiem ma być zapłacony w czterech ratach kwartalnych, z których pierwsza ma być uiszczona z końcem marca, druga z końcem czerwca, trzecia z końcem września, a czwarta rata z końcem grudnia 1866 w c. k. urzędzie podatkowym przeznaczonym do poboru.

Z c. k. krajowej dyrekcyi finansowej.

Lwów, 10. stycznia 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Gazeta wiedeńska ogłasza następujący reskrypt cesarski:

My Franciszek Józef Pierwszy z Bożej łaski Cesarz Austryi, apostolski Król Węgier, Czech, Galicyi i Lodomeryi; Król Lombardyi, Wenecyi i Ilir yi i t. d. i t. d.

oznajmiamy zebranym na mocy Naszego zwołania na dzień 19. listopada 1865 w Naszem król. wolnem mieście Klausenburgu członkom sejmu Naszego ukochanego Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego Nasze pozdrowienie i Naszą łaskę.

Widzieliśmy się spowodowanymi, zwołać Was, wierni i mili, Naszym reskryptem z 1. września r. b. na sejm mający się zebrać w Naszem król. wolnem mieście Klausenburgu na dniu 19. listopada r. b., i przeznaczyliśmy jako wyłączny przedmiot obrady tego sejmu przedsięwzięcie rewizyi nietkniętego dotąd przez Nas I. artykułu ustawy z roku 1848 względem unii Naszego ukochanego Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego z Naszem Królestwem Węgierskiem.

Jest to zamiarem Naszym, objawionym już w reskrypcie z 6. października r. b. i mającym na celu dobro obudwu krajów, azeby ważna kwestya uregulowania prawno-politycznych stosunków Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego, które zostaje w ścisłym związku z Naszą koroną węgierską, została pomyślnie załatwiona.

Po nowej, dokładnej rozwadze przedstawiliście w Waszej, przedłożonej Mi najuniżeńszej reprezentacyi z 18. grudnia r. b. polityczną i ekonomiczną ważność ściślejszego przyłączenia Siedmiogrodu do Naszego Królestwa Węgierskiego; zarazem w słusznem ocenieniu interesów rozmaitych narodowości i wyznań Siedmiogrodu zaleciliście zformułowane wnioski deputowanego Kronsztadu Fryderyka Bömchesa w interesie saskiego, tudzież wnioski deputowanego komitatu koloskiego Józefa Hosszu na rzecz rumuńskiego narodu do przedłożenia spólnemu sejmowi, załączając także do reprezentacyi odrębne zdania grecko-oryentalnego biskupa Andrzeja barona Schaguny, i hermansztadzkiego deputowanego Jakóba Ranichera i jego kolegów.

Czyniąc zadość prośbom Waszym, i ażeby rozwiązanie obchodzących całą monarchyę prawno-politycznych kwesyi nie doznało żadnej zwłoki, dozwalamy, azeby na teraźniejszy sejm koronacyjny Węgier, który ma się zająć uregulowaniem tych kwestyi, wysłało Nasze ukochane Wielkie Księstwo Siedmiogród według sposobu i regulaminu wyborczego z roku 1848 swoich delegatów dla obrony interesów kraju.

Dozwalając reprezentacyę Siedmiogrodu na tym sejmie czynimy to z wyraźnem oświadczeniem, że przezto nie ma być wcale zakłóconą prawomocność wydanych dotąd ustaw.

Stanowczą unię obudwu krajów, którą możemy urzeczywistnić tylko na podstawie uregulowanych prawno-politycznych stosunków tak krajów korony węgierskiej między sobą, jako też do państwa, czynimy nadto zawisłą od należytego uwzględnienia specyalnych interesów krajowych Naszego Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego, tudzież od uwzględnionego także przez Was zabezpieczenia prawnych pretensyi rozmaitych narodowości i wyznań, a nakoniec od stosownego uregulowania administracyjnych kwestyi tego kraju.

Ze względu na to postanowienie Nasze odraczamy sejm teraźniejszy aż do dalszych rozporządzeń.

Zarazem rozporządzam, ażeby przystąpiono niezwłocznie do wyboru reprezentantów Siedmiogrodu, którzy mają być wysłani na obradujący teraz w Naszem Królestwie Węgierskiem sejm koronacyjny, i wydamy stosowne rozporządzenia, ażeby ta kategorya regalistów, którym pierwszy paragraf VII. węgierskiego artykułu ustawy z r. 1848 przyznaje w izbie magnatów głos i miejsce, jak najspieszniej do Pesztu zwołaną została.

Zresztą pozostajemy z Naszą królewską i monarchiczną łaską niezmiennie Wam życzliwi.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 25. grudnia roku tysiąc ośmset sześćdziesiątego piątego, a panowania Naszego w roku ośmnastym.

Franciszek Józef m. p.
Franciszek hr. Haller, m. p.
Z własnego rozkazu Jego c. k. Apost. Mości:
Mikołaj hr. Teleky, m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, **12. stycznia.**

Powszechna augsburgska gazeta zamieściła artykuł godny uwagi o przymierzu austryacko francuskiem. „Przymierze", jakie w tym przypadku przed oczyma mieć trzeba, polega na przekonaniu się o zgodzie obustronnych interesów w wypadkach, które wydarzyć się mogą, a w końcu na przekonaniu się o dobrej woli, — właśnie ze względu na korzyść polityczną i moralną zgody — popierania a przynajmniej szanowania interesów mocarstwa, z którem się w przyjaźni zostaje.

Zgodność interesów Austryi i Francyi *Powszechna gazeta augsburgska* stara się wykazać w sprawie włoskiej. W Księstwach Naddunajskich panuje tak wielkie nieukontentowanie z obecnego położenia rzeczy, iż przygotować się trzeba na niespodziewany jaki wypadek. I na innych punktach kwestya wschodnia może wystąpić na jaw w całem znaczeniu. Francya zapewne nie będzie na to obojętna; w związku z Austryą pewną być może, iż wpływ jej należyte znajdzie poparcie.

Dwór cesarski nie pomyśli zapewne nigdy o tem, ażeby korzystać z związków z państwami zagranicznemi dla zagodzenia jakiejkolwiek sprawy niemieckiej. Najwyższy jego interes wymaga tego i owszem, ażeby zagraniczne mocarstwa w sprawach niemieckich żadnego udziału nie miały. Ze zaś tak będzie nawet pomimo obecnej bonne entente Austryi z Francyą, ułatwi to bardzo ostateczne rozwiązanie kwestyi szlezwicko-holsztyńskiej, ponieważ już w skutek obecnego ugrupowania państw europejskich stosunki państw zewnątrz związku niemieckiego w lepszej są zgodzie z prawnem pojęciem narodu. Loika faktów" ile — spodziewać się można — będzie mieć swoje znaczenie, jakoż między państwami bratniemi nie może być mowy jeno o załatwieniu sprawy na drodze zgody.

W skutek zaś serdecznego porozumienia się Austryi z Francya szczęśliwie przywróconego, okaże się, iż prawdziwym było godło: „Cesarstwo, to pokój."

Petersburger Ztg. donosi: Przygotowują środki dla poleszenia i uregulowania położenia świeckiego duchowieństwa katolickiego w Królestwie Polskiem. Duchowieństwo ma pobierać stałe pensye. Dochody 900 proboszczów mają być podwyższone o 30 do 50 prc. a dochody wyższego duchowieństwa zmniejszone. Wszystkiemi beneficyami, fundacyami i innemi dochodami zawiadywać będzie rząd pod nadzorem komisyi umorzenia długów i deputowanych z grona duchowieństwa. Dziesięcina przymusowa ma być zniesiona. Budżet duchowieństwa ustanowiono na 900.000 rubli.

Monarchia Austryacka.

Dziewietnaste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 11. stycznia 1866.

Marszałek krajowy książę *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godz. $11^1/_2$ przed południem. — Obecnych posłów było 111. — Ze strony rządu c. k. komisarz rządowy radzca dworu p. *Possinger.*

Sekretarz hr. *Ludwik Wodzicki* odczytał dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu.

Na wniosek p. *Boczkowskiego* uchwalono petycye o zapomogi odesłać prosto do wydziału krajowego, petycye zaś tyczące się podziału administracyjnego kraju do przynależnej komisyi.

Urlopy 8dniowe udzielone zostały pp. Fortunie, Janowskiemu, Kirchmayerowi, Kallierowi i Wężykowi.

Komisya do spraw wydziału krajowego ukonstytuowała się i wybrała p. Boczkowskiego przewodniczącym, a p. Rydzowskiego sekretarzem; komisya katastralna wybrała hrab. Gołuchowskiego przewodniczącym, zastępcą p. Paszkowskiego, sekretarzem p. Szumańczowskiego. Komisya do administracyjnego podziału kraju wybrała przewodniczącym hr. Gołuchowskiego, sprawozdawca jeszcze nie obrany.

Odczytane zostało pismo do Marszałka, w którem p. *Ludwik Dolański* dla słabości składa mandat poselski.

Uchwalono na miejsce p. Ludwika Dolańskiego wybrać z sekcyi 3ej innego członka do komisyi funduszowej i prawniczej.

Hr. Wodzicki Henryk składa na mocy §. 10. regulaminu urząd rewidenta i prosi o wybranie kogo innego na jego miejsce.

Odczytano potem następujące wnioski złożone do laski marszałkowskiej:

Wniosek x. *Ustyanowicza* ażeby wydział krajowy udał się do c. k. Namiestnictwa z prośbą by na wszystkich rogatkach i przewozach od zrebiąt nie opłacano myta.

Wniosek p. *Kabata:* Sejm uchwali: 1) aby ustanowiono osobną władzę szkolną krajową, składającą się z ludzi fachowych, niezawisłych od władz krajowych politycznych; 2) aby wprowadzono w życie nadzór deputacyi gminnej w myśl §§. 117 do 121 planu edukacyjnego; 3) aby w szkołach średnich zaprowadzono język krajowy jako wykładowy we wszystkich przedmiotach, nauka zaś języka niemieckiego żeby stanowiła osobny przedmiot obowiązujący wszystkich uczniów; 4) aby przekształcono lwowski fakultet filozoficzny stosownie do potrzeb gymnazyów krajowych, oraz komisyę egzaminacyjną dla nauczycieli gymnazyalnych w tej myśli, aby do niej należeli inspektorowie szkół i inni ludzie fachowi z głosem rozstrzygającym, niemniej aby ustanowiono katedrę pedagogii wyższej, szczególnie metodyki; 5) aby ile możności podwyższono płacę nauczycieli; 6) aby pomnożono szkoły średnie przez zaprowadzenie jednego przynajmniej gymnazyum w Sanoku i dwóch niższych w Jaśle i Złoczowie; 7) aby ustanowiono komisyę do układania i wydawania wszystkich książek szkolnych pod zarządem Wydziału krajowego.

Wniosek ks. *Ustjanowicza*, aby na preparandach do stanu nauczycielskiego we Lwowie i w Krakowie wykładano kurs weterynaryi jako przedmiot obowiązkowy.

Wniosek p. *Pietruskiego*, aby Sejm wysadził komisyę z 5ciu członków z sekcyi, która przedstawi wniosek odpowiedni w celu usunięcia tak zwanej terny przy obsadzaniu prebend laikalnych w Galicyi i Krakowskiem.

Wniosek ks. *Ustjanowicza*, aby we wszystkich szkołach ludowych parafialnych zmniejszyć kurs z 10 na 7 miesięcy. (Niedostatecznie poparty upadł).

Wniosek hr. *Russockiego:* By równouprawnienie nastąpiło w przepisach ustawy poboru do wojska, a zatem aby §. 21. dotyczącej ustawy zawierający uwolnienie od poboru wojskowego dla włościan, zastosowany także został dla większych właścicieli ziemskich, tudzież dla właścicieli miejskich wolnych gruntów.

Wnioski powyższe (z wyjątkiem wniosku ks. Ustyanowicza o skrócenie roku szkolnego) dostatecznie poparte zostaną wydrukowane i posłom rozdane.

Odczytana została interpelacya ks. Naumowicza tej treści, że mimo wydanego wyższego rozporządzenia władze niższe w Brzeżańskiem i Żółkiewskiem nie wstrzymują egzekwowania podatków. Zapytuje przeto c. k. komisarza rządowego, czyli do władz niższych wyszło ogłoszenie powyższego rozporządzenia.

C. k. komisarz rządowy odpowiada iż rozporządzenie tyczące się wstrzymania egzekucyi podatków w miejscach dotkniętych niedostatkiem wyszło do władz niższych. Przepisy w tym względzie idą nawet dalej, gdyż w §. 11 instrukcyi dla inspektorów podatkowych polecono ogłoszenie w gminach ażeby zgłaszały się o wstrzymanie egzekucyi podatków.

P. Starowiejski interpeluje c. k. komisarza rządowego, czyli rozporządzenie wstrzymania egzekucyi podatków stosuje się tylko do okręgu administracyjnego Lwowskiego, lub też także i do Krakowskiego.

Na to odpowiada c. k. komisarz rządowy że rozporządzenie w mowie będące opiera się na reskrypcie ministeryalnym i zakomunikowane zostało także dyrekcyi finansowej w Krakowie. Czyli ze strony tej dyrekcyi wyszło ogłoszenie do władz podrzędnych, o tem oznajmi komisarz rządowy na przyszłem posiedzeniu.

Odczytano dalej interpelacyę p. Starowiejskiego tej treści: 1) do jakiego funduszu, czy do religijnego czy do edukacyjnego fundacya Zaremby w Krośnie przy likwidacyi i rozdziale funduszu pojezuickiego z r. 1787 przydzieloną została? 2) w jakim stanie fundacya ta się znajduje?

C. k. komisarz rządowy oświadczył, że rozpatrzywszy się w aktach, da w tym względzie odpowiedź.

Na interpelacyę hr. Golejewskiego w sprawie głodowej odpowiada książę Marszałek, że komisya w Wydziale krajowym już się ukonstytuowała, że poczyniła kroki do organizacyi komitetów na prowincyi i wygotowała instrukcyę. Sankcya najwyższa ustawy głodowej już nastąpiła, nie nadeszła jednak jeszcze w drodze urzędowej.

C. k. komisarz rządowy oświadczył, że sankcya ustawy w sprawie niedostatku przez Sejm uchwalonej już nadeszła. Wiadomość tę przyjęła Izba z oznakami radości.

C. k. komisarz rządowy odpowiedział następnie na dwie poprzednio wniesione interpelacye. Co do nieprawnego egzekwowania podatków w obwodzie Złoczowskim oświadczył c. k. komisarz rządowy, że nielegalne postępowanie naczelnika obwodu Złoczowskiego w egzekwowaniu podatków od p. Malczewskiego zostało dyscyplinarnie ukarane.

Na drugą interpelacyę co do sądów tak zwanych austregalnych odpowiada c. k. komisarz rządowy, że w skutek najwyższego postanowienia z dn. 6. listopada 1865 w sporach o grunta między dawnymi poddanymi a dominiami, ważnem jest i nadal ministeryalne rozporządzenie z dn. 24. października 1860, wedle którego traktowanie tych spraw do kompetencyi zwyczajnych sądów należy.

P. Krzeczunowicz odpowiedział na dawniejszą interpelacyę ks. Ginilewicza, że wydział krajowy przygotował już sprawozdanie o sprawach serwitutowych, które wydrukowane zostanie rozdane posłom.

Nastąpiło drugie czytanie wniosku p. Rutowskiego o nadanie osobnego statutu gminnego dla miasta Tarnowa. Po przemowie wnioskodawcy wniosek przydzielono osobnej komisyi z 10 członków mającej się wybrać z całego Sejmu, a która się ma zająć zbadaniem statutów miast.

P. *Majer* przemawiał za swoim wnioskiem względem odzyskania majątku uniwersytetu Krakowskiego. Wniosek odesłano do Wydziału krajowego.

Wniosek p. *Trzeszczakowskiego* o zaprowadzenie nauki gospodarstwa wiejskiego w szkołach ludowych odesłany został po przemowie wnioskodawcy do wybrać się mającej komisyi szkolnej, wniosek zaś p. *Demkowa* względem rekrutacyi po przemowie pana Borysikiewicza odesłano do komisyi administracyjnej.

Sprawdzono i zatwierdzono wybory pp. Zygmunta Sawczyńskiego, Franciszka Trzecieskiego i Józefa Geryngera. W końcu nowo przybyli posłowie złożyli w ręce Marszałka uroczyste przyrzeczenie miasto przysięgi.

Posiedzenie zamknięto o godz. $^3/_4$ na 3cią po południu.

Przyszłe posiedzenie w piątek 12. b. m.

△ **Wiedeń**, 9. stycznia. *(Akt łaski dla Wenecyi.)* „Ufność i duch pojednania!“ — „usunięcie stosunków wyjątkowych w całem państwie!“ — takie były życzenia, takie były godła, których wyrazem były rozprawy nad adresem w izbie deputowanych trzeciej sesyi rady państwa, tudzież adres Jego Ces. Mości pod dniem 6go grudnia 1864 roku złożony. Życzenia te, które tkwiły w sercach całej ludności państwa, są dziś spełnione. Dzisiejszy rząd Austryi okazał zaiste nieograniczoną ufność ludności państwa i legalnym jej reprezentantom, działał w duchu pojednania, którego wyrazem jest najwyższy akt łaski dla Wenecyi, najwyższem bowiem pismem odręcznem z dnia 1. stycznia 1866 roku zniesione zostały wszystkie skutki prawne niedozwolonej i przez presye zagraniczną wywołanej emigracyi w Królestwie Lombardzko-weneckiem, majątek emigrantów pod sekwestracyą będący, do którego przepisy patentu z dnia 24. marca 1832 r. w smutnej konieczności zastosowane być musiały, wydany być ma właścicielom lub prawnym ich zastępcom i pełnomocnikom, procesa wytoczone z powodu niedozwolonej emigracyi mają być zaniechane, a w końcu namiestnik Królestwa Lombardzko-weneckiego upoważniony został nie tylko do uwolnienia od przynależności do państwa austryackiego, ale nadto do załatwienia próśb o dozwolenie bezkarnego powrotu do kraju, a zatem i do udzielenia napowrót prawa obywatelstwa austryackiego, z wyjątkiem tylko dezerterów z wojska. Chociaż zaprzeczyć nie można, iż opinia publiczna pragnie większego jeszcze rozszerzenia wydanego teraz aktu amnestyi, i chociaż życzenie to rząd sam podziela, to jednak aktowi dziś ogłoszonemu nie można zaprzeczać wielkiego znaczenia, jakoż akt ten we wszystkich kołach sprawił najlepsze wrażenie. Jego Ces. Mość otworzył w rozległem państwie swojem drogę do wszechstronnego porozumienia, do powrotu stosunków normalnych w całem państwie. I Królestwo Lombardzko weneckie miało mieć udział w błogosławionym powrocie do normalnych stosunków, miało ustać zatrwożenie w Królestwie tem panujące, i miało się stać zadość wołaniu o środki zaradcze. Ojcowskie serce Monarchy przyniosło środki te w całej pełni, i według najwyższego rozporządzenia z dnia 1. stycznia 1866 roku ci z pomiędzy skazanych za niepozwoloną emigracyę, co za granicą pozostać chcą, należeć będą we wszystkich stosunkach cywilnych i politycznych li tylko do kategoryi obcokrajowych z zupełnem zniesieniem wszelkich skutków prawnych wyroku emigracyjnego, wszystkie procesa z powodu niedozwolonej emigracyi będą zaniechane i emigrantom zostawiona jest możność ostatecznego uregulowania stosunków ich prawno-politycznych na drodze najkrótszej. Dotychczasowa emigracya i prawne jej skutki srogo dotknęły życie familijne wielkiej części ludności lombardzko-weneckiej, spodziewać się więc można, iż obecny akt amnestyi, który otworzył drogę do pojednania i przygotował powrót do błogosławionych normalnych stosunków i w Królestwie Lombardzko-weneckiem z wdzięcznem sercem przyjęty będzie. Nie będzie to zresztą jedyny krok do skonsolidowania stosunków w Królestwie Lombardzko-weneckiem; telegram Gazety wiedeńskiej donosi z Wenecyi, iż ministeryum stanu dla uproszczenia organizmu politycznego w tem Królestwie gwoli większego roz-

woju autonomii przygotowało różne reformy, i odnośne propozycye przesłało przez namiestnictwo kongregacyi centralnej, dla których zbadania taż centralna kongregacya osobną komisyę wyznaczyła. Tenże sam telegram donosi też, iż oczekiwany jest osobny statut dla gminy weneckiej z ewentualnem rozszerzeniem atrybucyi jej reprezentacyi, a nawet z rozszerzeniem terytoryum gminnego.

Wiedeń, 10. stycznia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj o godz. 10tej przed południem wielkiego księcia Modeńskiego na osobnej audyencyi. Następnie Najj. Pan przyjmował ministra stanu hr. Belcredi. odbierał relacye pp. ministrów i przyjmował poźniej hr. Esterhazego, węgierskiego kanclerza nadwornego Mailatha i siedmiogrodzkiego kanclerza nadw. hr. Hallera. W południe Najj. Pan udzielał kilka osobnych audyencyi. We czwartek Najj. Pan będzie udzielał audyencye powszechne, przyczem będzie także przyjęta deputacya ze Lwowa.

Przedwczoraj o godz. 3ciej po południu, nadzwyczajny poseł dworu belgijskiego książę Ursel i jego attaché hrabia Ursel mieli zaszczyt wręczyć Najj. Panu w obecności ministra stanu hr. Belcredi notyfikacyę o wstąpieniu na tron Króla Leopolda II. Audyencya trwała półgodziny. Po audyencyi hrabia Mensdorff odwiedził księcia Ursel.

Przedwczoraj p. minister wojny Frank dawał wieczór, na którym znajdowali się Ich Ces. Moście Arcyksiążęta Wilhelm. Ludwik Wiktor, wszyscy pp. ministrowie, wysoka jeneralicya, oficerowie sztabowi i wyżsi, ogółem 160 osób.

Jego Eminencya prymas węgierski kardynał Scitowsky odjechał już wczoraj z większą częścią członków deputacyi węgierskiej.

Czynności sejmów krajowych.

Z *Pragi* donoszą pod d. 9. b. m.: Właściciele wielkich posiadłości (nie fideikomisoryów) dali 295 głosów. Wybrani zostali hr. Hugo Nostiz (183 gł.); hr. Fryderyk Westphalen (179 gł.); hr. Fryderyk Karol Kinsky (178 gł.) i Karol Kirschner (177 gł.). Właściciele fideikomisoryów głosowało 31 z 49 uprawnionych do wyboru. Zostali wybrani hr. Jan Kolovrat i hr. Rudolf Chotek, każdy 27 głosami.

Na posiedzeniu *wyższo-austryackiego* sejmu z 9. b. m. przydzielone zostało sprawozdanie wydziału krajowego względem wyrównania kosztów inwazyi komitetowi finansowemu; poczem zdawał sprawę komitet względem budowy gościńców.

W sejmie *styryjskim* oznajmił 9. b. m. starosta kraju, że Jego Mość Cesarz raczył przyjąć najłaskawiej adres sejmu. Wniesiono petycyę miasta Gracu ze statutem gminnym dla niego, tudzież dwie petycye kilku gmin, które wyrażają sejmowi podziękowanie swoje za jego dążność. Potem rozpoczęły się obrady nad ustawą względem zniesienia niepodzielności gruntów. Przyszłe posiedzenie we czwartek.

Na posiedzeniu sejmu *kraińskiego* z 9. b. m. wniosło kilku słoweńskich deputowanych dwie interpelacye do namiestnika; pierwsza tyczy się uwolnienia pewnej liczby studentów gimnazyum lublańskiego od nauki języka słoweńskiego; druga zawiera zażalenie na pewnego urzędnika urzędu powiatowego w Sittich za samowolne niby aresztowanie pewnego właściciela gruntu za to, że żądał, ażeby mu przysyłano na przyszłość cytacyę nie w niemieckim lecz w słoweńskim języku. Namiestnik przyrzekł odpowiedź. Deputowany Toman motywował swój wniosek względem nalegania o budowę kolei żelaznej z Lublany na Villach do St. Peter. Wniosek ten przydzielono wydziałowi. Wnioski wydziału krajowego względem wynagrodzenia za inkamerowanie funduszu prowincyalnego tej osnowy: ażeby ministrom stanu i finansów przedłożyć przedstawienie, tudzież przyjąć propozycye ugodne, które rząd uczynił wydziałowi krajowemu, — zostały potwierdzające załatwione.

Na sejmie *tyrolskim* zostały 9. b. m. wnioski względem ograniczenia gorzelnictwa i sprzedaży wódki przydzielone komitetowi, a wnioski włoskich deputowanych względem zmiany statutu krajowego i ordynacyi wyborczej odesłane do wydziału krajowego z poleceniem, ażeby wziął je pod ścisłą rozwagę i na najbliższej sesyi zdał o nich sprawę sejmowi.

Na posiedzeniu sejmu *tryestyńskiego* z 8. b. m. przyjęty został adres do Jego Mości Cesarza i uchwalono dla spiesznego rozstrzygnięcia sprawy kolei Rudolfa wysłać memoryał do ministra handlu.

Ostatnia poczta.

Perpignan, 9. stycznia. Z Barcelony donoszą pod dniem 7. b. m.: Zaszły tu liczne zbiegowiska, które rozpędzono wojskiem. Ludność jest niespokojna.

Bajonna, 10. stycznia. Z Madrytu donoszą pod dniem 9. b. m.: Obiega pogłoska, że Prim pobił marszałka Conchę. Zapewniają, że marszałek Serano wyruszył dla wzmocnienia wojsk Conchy. Jenerał Zabala ma być w Villarubii, a Prim w Urbie. W Aragonii ogłoszony został stan oblężenia. W Madrycie panuje niespokojność. *Gaz. di Madrit* pisze: Z powodu wczorajszych nieprzyjaźnych manifestacyi w Barcelonie rozkazały władze wojskom strzelać do tłumów. Porządek został przywrócony.

Nowy York, 30. grudnia. Zapewniają, że kongres zakreśli sam politykę Ameryki w sprawie mexykańskiej bez interwencyi prezydenta Johnsona. Shofield nie ma misyi w Europie. — Słychać, że Francya, Anglia, Austrya, Włochy i Hiszpania zawrą przymierze dla utrzymania cesarstwa mexykańskiego. Podług wiadomości z Mexyku obsadzili Francuzi Chihuahuę i Piedras negras. Cesarskie wojska pobiły Escobeda pod Monterey.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie) **„Nasi najserdeczniejsi,“** komedya w 4 aktach z francuzkiego.

Jutro (przedst. niem.): **„Don Juan“**, oder: **„Der steinerne Gast“**, wielka opera w 2 odsłonach. Na dochód p. A. E. Hablavetz.

Lwów, 7. stycznia.

We środę mieliśmy przyjemność poznać na naszej scenie drugi z kolei utwór młodego autora komedyi: „Przed śniadaniem“ *(Alex. hr. Fredry syna)*, i miło nam stwierdzić, że autor przebył bardzo szczęśliwie i zaszczytnie tę niebezpieczną kładkę powtórnej próby, na której rozstrzyga się zwykle tryumf lub upadek każdego autorstwa. Już po przedstawieniu pierwszej komedyjki jego wyraziliśmy nadzieję, że w synu odmłodzi nam się talent naszego Nestora poezyi dramatycznej, i nowa czteroaktowa komedya tego młodego pisarza, *„Drzémka pana Prospera“*, odegrana we środę na dochód pani *Teofili Nowakowskiej*, utwierdziła nas najzupełniej w tem przekonaniu. Znaleźliśmy w niej bowiem wszystko to, co przez długie lata nawykliśmy podziwiać w dziełach dramatycznych Alex. hr. Fredy ojca; mianowicie jest w niej ta sama głęboka znajomość natury i serca ludzkiego i trafność odmalowania każdego uczucia w kilku wierszach; ta sama elegancya salonowa i wysoki nastrój komiczny bez popadania w płaską śmieszność; ta sama artystyczność budowy i pewność w używaniu środków scenicznych; równa piękność i gładkość wiersza, ten sam humor tryskający nieustannie jak fontana, a nawet i ów masny czasami dowcip, właściwy komedyom fredroskim, co to niby trąci owocem zakazanym, ale mimo to może być śmiele wypowiedziany w każdem towarzystwie. Słowem jest to najdoskonalszy utwór á la Fredro z tą tylko różnicą, że zaleca się obok tego jeszcze świeżością pomysłu i trafnem ujęciem dzisiejszych stosunków towarzystwa salonowego. Jedno tylko zarzucilibyśmy młodemu autorowi, i to nie pod względem artystycznym lecz — że tak powiemy — narodowo-socyalnym, mianowicie zbytnią i powiedzielibyśmy francuzką nawet swobodność w zawiązywaniu miłostek z cudzemi żonami, któregoto grzechu nie dopuszczał się nigdy szanowny rodzic i mistrz jego w swoich komedyach. W tych bowiem wieje zawsze ów wzniosły duch patryarchalny, który rodzinnemu życiu przodków naszych nadawał urok nietykalnej świętości, a chociaż tu i ówdzie pojawiają się w nich postacie wątpliwych nieco obyczajów, są to zwykle tylko soby wolnego stanu, nigdy zaś związane świętemi węzły małżeństwa; bo nasze zacne żony i matki, których — jak sam autor powiada — jest więcej niż kwiecia na łące, były zawsze prawdziwemi westalkami ogniska domowego. Prawda, że z politycznym upadkiem narodu zakradła się lekkość obyczajów z zachodu i do naszego społeczeństwa, a osobliwie do wyższych warstw jego, ale pisarz narodowy może tylko chłostać ją na scenie, nigdy zaś nie powinien przyznawać jej prawa obywatelstwa w naszych stosunkach socyalnych.

Osnowa tej pięknej i zajmującej komedyi da się streścić krótkiemi słowy. Pan Prosper Brona, zacofany poczciwy hreczkosiej (p. Linkowski) zjeżdża z młodą i piękną żoną (p. Nowakowska) na karnawał do miasta i staje w hotelu, gdzie zaraz na wstępie zapoznaje autor widza z całem gronem przyjaciół i znajomych państwa Bronów. Są to: baron Wartgeld (p. Kaliciński) były dyplomata, stary wietrznik dbający tylko o zewnętrzne decorum i względy dworu; jego żona (p. Szymańska) kobieta ceniąca zbyt lekko obowiązki żony; pan Alfred (p. Wilkoszewski) młody dandy salonowy, który kocha się we wszystkich kobietach, prowadzi romans z żoną dyplomaty, żyje na poufałej stopie ze spiewaczką wielkiej opery (panna Wenclówna), a w końcu rozbudza nawet silną miłość w cnotliwej dotąd żonie pana Prospera; Florestan Bławatkiewicz (p. Nowakowski) rodzaj gapia salonowego, który we wszystkiem małpuje Alfreda, i rotmistrz (p. Królikowski) rębajło i hulaka. Pan Prosper dla oszczędzenia poczciwie zarobionego grosza szuka prywatnego pomieszkania w mieście i za wskazówką anonsu zachodzi właśnie do pomieszkania owej spiewaczki opery, której niezna, i która zamyśla wynająć swoje pomieszkanie. Tu przyjęty przez służącę spiewaczki, (p. Linkowska) nadzwyczaj pustą i wymowną dziewczynę — prawdziwy typ subretek teatralnych, — dowiaduje się, że pani domu jeszcze się ubiera i że musi poczekać na nią. Pan Prosper zatapia się tedy głęboko w fotelu i czeka, a że to było właśnie po obiedzie i poczciwy szlachcic przyzwyczajony był ciąć sobie drzemkę o tym czasie, więc też uległ wkrótce temu nałogowi i zasłoniwszy się jeszcze chustką przed muchami zdrzemał się na dobre. Tymczasem wyszła spiewaczka i niedostrzegłszy spiącego rozpoczęła zwykłe swoje recepcye miłych i niemiłych wielbicieli, a mianowicie Alfreda, którego sekowała romansem z baronową; starego barona, na którym wymogła danie dla siebie wieczoru w jego domu, i pana Bławatkiewicza, który w chwilowej nieobecności spiewaczki przy zbyt śmiałem natarciu miłosnem na subretkę dostaje od tej potężny policzek. Wtedy zrywa się przestraszony p. Prosper, bo mu się zdało, że ktoś strzelił obok niego, wchodzi śpiewaczka i baron dla zaproszenia jej na wieczór do siebie, i tu dopiero wywiązuje się z drzémki pana Prospera cała siła komiczna sytuacyi, gdyż wszyscy ci adoratorowie śpiewaczki byli pewni, że szlachcic ich posłuchał i starali się ująć sobie jego dyskrecyę, gdy tymczasem poczciwy p. Prosper nie wiedział nic zgoła,

co się stało. Sród tych tentacyi dla ocalenia pozoru przyzwoitości nadchodzi wieczór u barona; śpiewaczka przychodzi i śpiewa bardzo miłą piosnkę; ale w ciągu tego dowiaduje się baronowa od Florestana, że Alfred jest kochankiem śpiewaczki i wyrządza jej afront; Alfred wyzywa na pojedynek Florestana, śpiewaczka odgraża się w liście do baronowej, że odkryje mężowi jej stosunek z Alfredem, aż w końcu żona p. Prospera z poświęceniem własnej ambicyi wyznaje śpiewaczce, że także kocha Alfreda, i odwraca tym sposobem grożący szkandał.

Oto treść cała tej komedyi, i każdy przyzna, że nie brak w niej ani życia ani zajmujących sytuacyi, a jeżli do tego dodamy jeszcze, że wszystkie jej role są jakby suknie do miary wyrobione umyślnie dla naszych artystów, to łatwo się domyśleć, że i odegrane były po mistrzowsku i uwydatniły w całym blasku wszystkie odcienia tego pięknego utworu. Publiczność też zebrana nadzwyczaj licznie, gdyż wszystkie miejsca były przepełnione, przyjęła z wielką serdecznością tę świeżą próbę młodego talentu, oklaskiwała co chwila artystów, a w trzecim akcie zapragnęła tak usilnie wyrazić uznanie swoje autorowi, że tenże zmuszony był wystąpić w lozy swojej z ukrycia, i został obsypany prawdziwym kilka minut trwającym gradem oklasków. My też wtorujemy temu powszechnemu uznaniu z całego serca i dodajemy nasze staropolskie: „Szczęść Boże!"

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. stycznia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.41	— 1 4	92.0	zachodni	sł.	pochmurno
2 god. po poł.	322.90	— 0 3	92.3	„	„	„
10.god.wiecz.	323.44	— 5 4	84.1	„	„	„

Wysokość śniegu 78'''.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

Hotel George: PP. Br. Czechowicz Alex., z Pilip. — Bocheński Aloizy, Otyniowic. Cywiński Zen., z Telacza. — Horodyski T, z Krogulec. — Stojowski Felix, z Bludnik. — Szymanowski Fr., z Babina. — Urbański Rud., z Dobrosina.

Hotel europejski: Hr. Dzieduszycki Mich., z Włoch. — Gostyński Adam, z Podszumlan. — Rungie Jan, z Jankowic. — Gutowski Julian, poseł sejm., z Nowegosącza.

Hotel Langa: Burkhardt Max G., c. k. kan, z Stanisławowa. — Kałmutzki Baz., z Besarabii. — Schmidt Aug, z Berlina.

Hotel angielski: Chadziński Ignacy, z Dołhego. — Czajkowski Hipolit, z Bóbrki. — Trzcieski Fr., z Krakowa. — Torosiewicz Emil, z Zastawiu. — Dietl Józef, poseł sejm., z Krakowa.

Pod Nr. $514^{4}/_{4}$: Rupp Jul., c. k. podporucz., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

PP.: Czerkawski Jan, do Pijarszczyzny. — Ditscheskałoff Paweł, do Odesy. — Petrowicz Fr., do Wołostkowa. — Seeligmann K, do Bobrówki. — Treter Hil., do Laszek. — Wysocki Fl., do Hrehorowa.

Kurs Lwowski.

Dnia 11. stycznia		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	95	5	60
Dukat cesarski	„ „	4	98	5	64
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	58	8	68
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	63	1	65
„ papierowy rosyjski	„ „	1	36	1	38
Talar pruski	„ „	1	55	1	58
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	66	83	67	69
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	70	14	70	90
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	83	68	45
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	12	66	82
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	177	83	180	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. stycznia.	złr.	kr.
5% Metaliki	62	65
5% pożyczka narodowa	68	60
Losy z 1860 roku	83	55
Akcye banku wiedeńskiego	762	—
„ „ kredytowego	1[illegible]1	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	104	70
Srebro	104	90
Dukat pojedynczy	5	0_2

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	59.—	59 20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	69.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	66.75	67.—
od kwiet. do paźd. po 5%	66.75	67.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	71.25	71.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	62.50	62.60
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	62.25	62 75
ditto po $4^1/_2$%	55.60	55 80
ditto „ 4%	49.50	49 75
ditto „ 3%	37.—	37 50
ditto „ $2^1/_2$%	30.50	32.—
ditto „ 1%	12.60	12.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	138.50	139.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	135.50	136 50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 50	79 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	83.40	83.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.60	91.90
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 60	76.80
Renty Como po 42 lir. aust.	16 —	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
„ $4^1/_2$%	55.—	55.50
„ 4%	48.50	49.—
„ $3^1/_2$%	43.—	43.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	53 —	55.—
„ $2^1/_4$%	48.—	49.—
„ 2%	43.—	43.50
„ $1^3/_4$%	38. —	39.—
ditto z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ $4^1/_2$%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	82.—	83.—
Wyż. Aust.	80.10	81.50
Salcburg	84.—	85.—
Czech	82 50	83.50
Morawii	82.—	83.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	87.—	88.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. pośproc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	69 50	70.10
Banatu Tem.	68 50	69 —
Kroacyi i Sławonii	70.—	71.—
Galicyi	67.75	68 50
Siedmiogrodu	63.—	63 75
Bukowina	66.25	66.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.—	66.50
Banat Temesz.	65 75	66 25
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ $3^1/_2$%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ $1^3/_4$%	—.—	—.—

2. Stan obligacyi domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ $2^1/_2$% „ 100 „	18.—	19.—
„ $2^1/_4$% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ $1^3/_4$% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	758.—	760.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	151.10	151 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	572.—	574.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	72 25	72.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1600.—	1605.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	172 50	172.60
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	179 —	180.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	120.—	120.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	179.50	180.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	54.—	55.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	151.50	152.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	107 50	108.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
ditto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	698.—	702.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	242 —	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	135.—	137.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	441.—	443.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	214.—	216.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	390.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	257.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5%	92.—	92.20
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.70	87.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	66 50	67.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	76.—	76 25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.25
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	78.—	79.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	71.50	72.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103.—	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	94.—	94 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88 50	89.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	85.50	86.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	84.—	85.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	86.50	87.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90 50
Lloyda za 100 zł	86.50	87 50

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	113.70	113 90
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	77.—	77.60
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109 50
„ „ po 50 zł. m. k.	46.50	47 —
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.—	22.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	80.—	8[illegible].—
Salma „ 40 „ „	28 25	28.75
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23 —
Clarego „ 40 „ „	23.—	23 50
St. Genois „ 40 „ „	23 25	23 50
Windischgrätza 20 zł. „	15.50	16. —
Waldsteina 20 „	18 25	18 75
Keglevicha 10 „	12.—	12 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	88.50	88 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	88.50	88 70
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	78 30	78 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	104.80	104 90
Lugdun za 100 fr.	41 75	41 75
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	41.70	41 75
Paryż za 100 fr.	41 80	41 8[illegible]
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.02	5.04
dtto. pełnej wagi	5.02	5 04
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 44	8 46
Rosyjski imperyał	8.67	8 70
Talar związkowy	1.57	1.58
Srebro	104.90	105 —

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.